

heder for Fiskerne ved Storfiskeri og Hvalfangst, ja, der har endogsaa været Tale om, at Grønlænderne skulde ernære sig ved Rensdyravl. Det er muligt, at sligt kan ske, men skal det ske, kan det kun ske, efterhaanden som Forholdene udvikle sig dertil, efterhaanden som man har gjort Forsøg, og den højtærede Minister har netop udtalt, at der i Aar vil blive sendt en Deputation op for at undersøge alle disse Forhold. Men selv om det nok saa meget viser sig, at der er Fiskerigdom, at der er Hvaler, at der enkelte Steder kan græsse Rener, tror jeg ikke paa Muligheden af at basere Eskimoernes Liv paa nogle af disse Ting. Det vil jo imidlertid vise sig. Lad det saa komme, efterhaanden som man bliver oplyst om Muligheden deraf, og lad det komme paa Grønlændernes eget Initiativ. Men lad os, som Lovforslaget ogsaa gør, fastholde det Princip: Handelen og Administrationen skilte, men Handelen dog under Kontrol af Administrationen. Thi ville vi virkelig aabne dette Land for Kapitalistforetagender, ville vi tillige aabne det for alle de Nederdrægtigheder, som Civilisationen alle andre Steder har paaført de uciviliserede Folk. Vi skulde ganske vist ved Hjælp af de Institutioner, dette Lovforslag lover, søge at udvikle Befolkningen saaledes, at den en Gang i Tidens Løb kan træde i fri og uhindret Berøring med Omverdenen. Men den Tid er fjern, da vi tør løse de Baand, vi hidtil fra Danmarks Side have anvendt for at beskytte den i dens nationale Liv, og det er jo naaet saa godt og smukt, at Grønland vel er det eneste Sted paa den hele Jord, hvor der eksisterer en Urbefolkning endnu — ikke alene eksisterer, men ogsaa er i Fremskridt, saa at Folketællingerne have vist, at Befolkningen tiltager, ligesom jeg ogsaa tror, at Sundhedstilstanden efterhaanden bedres.

Jeg hilser altsaa med Glæde, at Valgret og Valgbarhed er givet til de Mænd, Grønlænderne selv erkende ere dem, som bør agtes, og at derimod Valgbarhed er nægtet dem, der ikke kunne eksistere uden som Byrde paa de Folk, der ved deres Dygtighed og Energi skaffe Fødemidler og Underhold til Veje ikke alene for deres Familie, men for hvert enkelt lille Samfund paa de forskellige Steder.

Med Hensyn til den kommunale Ordning foreslaar Lovforslaget, at der for det første oprettes Kommuneraad af Grønlænderne selv paa hvert enkelt Sted, hvor der er en grønlandsk Befolkning. Men samtidig har Lovforslaget Øje for Betydning

af det Samarbejde, der bør være mellem de forskellige beboede Steder langs Grønlands Kyster, og som i Fortiden, da Eskimoerne vare uberørte af Handelen, da de stode frit, fandt Sted i større Maalestok. Disse Sammenkomster og Udflugter ere til Dels ophørte paa Grund af Tilbagegang i Erhvervslivet, og man vil nu ved Oprettelse af Landsraad aabne de enkelte Pladsers Beboeres Øjne for Betydningen af Samarbejdet med Nabokommunerne, og dette vil upaatvivlelig være af stor Betydning netop for Fremgangen og Udviklingen af den grønlandske Befolkning. Det vil aabne deres Øjne, give dem større og videre Syn, naar man indretter saadanne Landsraad, hvor udvalgte fra Kommunerne komme sammen for at drøfte de Fællesanliggender, som vedrøre Befolkningen indenfor en saadan Landsraadskreds. Landsraadene ville, tror jeg, virke overordentlig gavnlige, og de Mænd, der vælges til dem, udgaa paa samme Maade som Kommuneraadenes Medlemmer af de fri Fangere, de selvstændige Mænd, idet de vælges fra Kommuneraadene. Dette vil vistnok blive af stor Betydning, og jeg vil føje til, at det ogsaa vil have Betydning for Retsbegrebernes Udvikling mellem Grønlænderne.

Jeg henviser i saa Henseende til Bestemmelserne om Retsvæsenet i Grønland. Dommemyndigheden, hele Retsvæsenet underlægges Kommuneraadene paa de enkelte Steder, men tillige dannes der en blandet Domstol under Forsæde af Inspektøren og med Tilkaldelse af enkelte Danske, som beskikkes dertil. I gamle Dage drog Grønlænderne om Sommeren ud til Møde med Beboerne paa andre Pladser. Der udøvedes Justitsen, og der øvede man sig i Sport og Idræt, der indgik man Ægteskaber, man blandede Befolkningen langs Kysten. Efterhaanden have Forholdene nu udviklet sig dertil, at de enkelte smaa Beboelsespladser have afsluttet sig mere og mere. Der finder faa Sammenkomster Sted; Betingelserne mangle, idet Befolkningen mangler fornødne Skind til Konebaade, mangler Telte, mangler alt, hvad der kan friste til Sammenkomster med de fjernere boende. Ved Oprettelsen af Landsraadskredse ville de blive tvungne til at komme sammen, og det vil vistnok bevirke, at der kommer et større Samliv mellem de beboede Pladser. Det vil virke styrkende paa hele Befolkningen, og det vil kunne genoplive nogle af de gamle Skikke, som ere gaaede til Grunde. Jeg